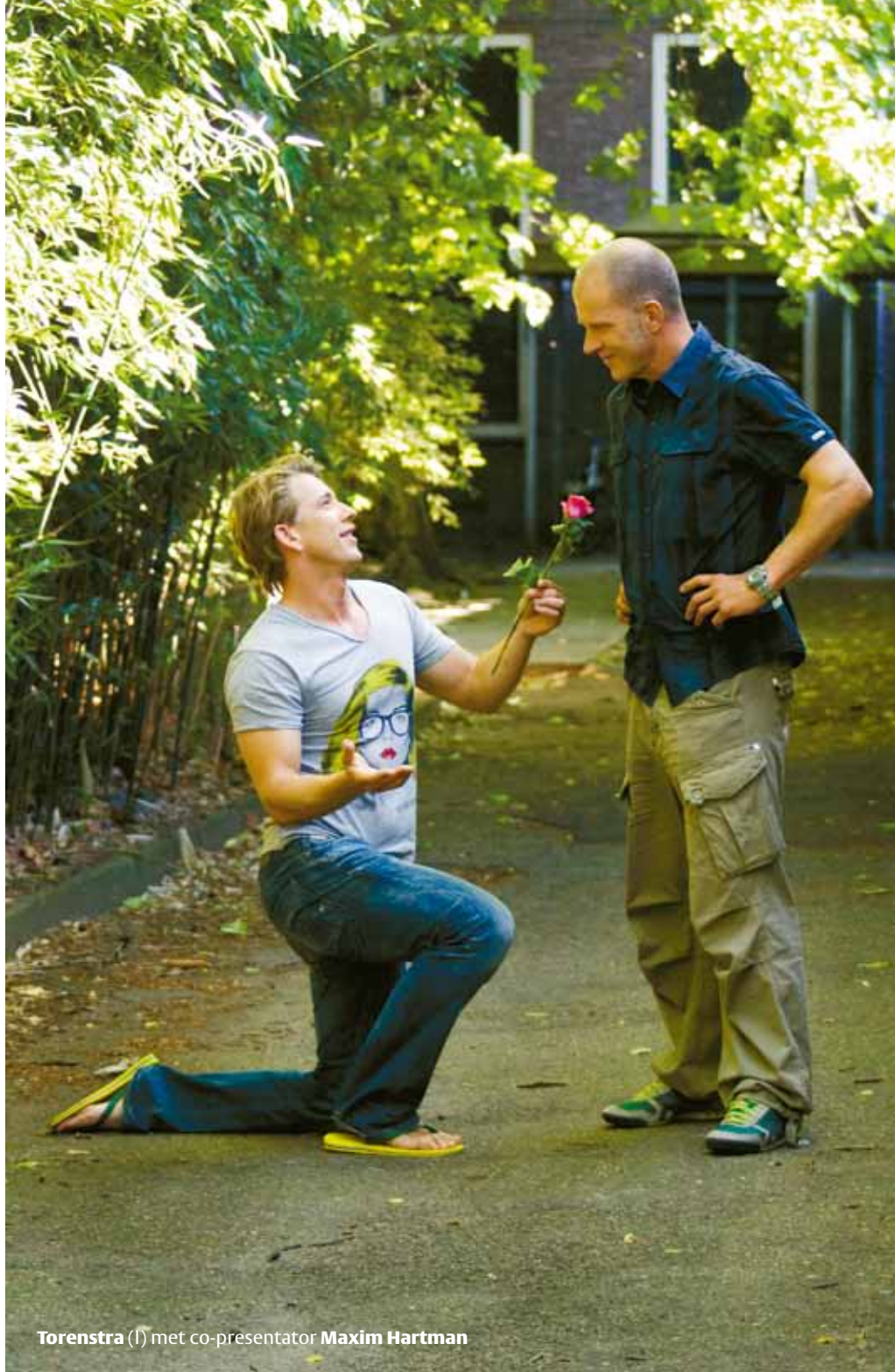


Met de ballen op tafel

Acteur **Waldemar Torenstra** be vraagt bekende mannen over lust, liefde en de andere sekse in de talkshow *Ze is van mij*. Van medepresentator Maxim Hartman moest hij ook 'iets van zichzelf laten zien'.

DOOR MINOU OP DEN VELDE



Torenstra (l) met co-presentator Maxim Hartman

Wat boeit je bij dit programma?

Waldemar Torenstra: 'We beginnen een onderwerp vaak met een uitleg over hoe relaties volgens de wetenschap werken. Ik ben een romanticus, maar een psychiater vertelde bijvoorbeeld dat het in relaties altijd over macht gaat. Het fascineert me hoe al die verschillende mannen zo iets thuis oplossen en soms ontroerd zijn als ze toegeven wat ze moeilijk vinden. Als Filemon [Wesselink] zegt: ik wil dat zij gewoon gelukkig is, dan wordt het ineens stil aan tafel en zie je iedereen instemmend knikken.'

Waar worstelen mannen nu mee?

'De worsteling is al sinds de oudheid hetzelfde: dat een man biologisch geprogrammeerd is om meer dan één wijfje te hebben maar dat de mores zijn dat je met één vrouw een gezinnetje moet hebben. Dat is ook het grappige tussen Maxim en mij: ik heb een vrouw en kind en hij heeft er juist voor gekozen om dat allemaal overboord te gooien.'

Toch zeg jij in de uitzending dat het onmogelijk is om één vrouw veertig jaar trouw te blijven. 'Ik ben iemand met een hoge morele standaard. In principe zou ik graag willen dat ik

Sophie [Hilbrand] mijn hele leven de allerleukste en beste vrouw vind en helemaal geen zin heb in een ander. Maar ik ken weinig mensen die eeuwige trouw gehaald hebben. Het leuke van dit programma is dat ik daar opeens veel nuchterder tegenaan kijk.'

Je bekent ook dat een vriendin je ooit het bloed onder de nagels vandaan haalde en dat je haar toen geslagen hebt. En dat dat hielp.

'Ja maar kijk uit hè, als je dat buiten de context zet denk je voor je het weet dat ik het ok vind om vrouwen te slaan. We wilden geen keurig programma maken, dus Maxim vond

dat ik ook iets van mezelf moest laten zien. Aanvankelijk zei ik: wacht even, ik zit daar niet om mijn privéleven bloot te geven. Daar hebben we lang over gediscussieerd. Uiteindelijk heb ik besloten af en toe iets persoonlijks te vertellen om het gesprek los te krijgen. Waar we dit onderwerp mee beginnen is: er was ooit een onhandelbare vrouwjesaap die toen de mannetjesaap dood ging mannelijke trekken ging vertonen. Die aap is doorgeplaatst naar Blijdorp en het mannetje daar ramde haar knock-out. Ik heb meegemaakt dat het, zoals in Blijdorp, heel goed kan werken als je als man een tik geeft. Die zachte klap maakte namelijk iets helder over ons gedrag wat eerder in geruzie niet duidelijk werd. Na die anekdote vroeg ik of onze gasten daar wel eens mee te maken hadden gehad. Het is interessant: het feit dat mannen doorgaans sterker zijn dan vrouwen leidt in de natuur tot dominant gedrag. Maar in onze cultuur wordt dat dominante gedrag niet meer zomaar getolereerd door vrouwen. Ik sla verder nooit, begrijp me goed. Maar het is best raar dat vrouwen zeggen dat ze gelijkwaardig willen zijn maar vinden dat een klap niet kan. Terwijl ik genoeg vrouwen ken die hun man weleens een tik geven.'

Was het lastig om gasten te strikken?

'Veel mannen willen niet omdat ze denken dat je allerlei ontboezemingen moet doen. Maar ik nodig mannen uit om hun gevoelens te delen en niet om ze in de val te laten lopen.'

Wil je niet verder gaan dan wat we al weten van iemand?

'Nee, ik ben niet op zoek naar een uitspraak als: ik wil het liefst door drie vrouwen tegelijk gepijpt worden. Het kan je als kijker niet zoveel schelen wie hij een lekker wijf vindt, maar je wil weten waaróm hij dat vindt. Dat hij zo valt op een bepaald oorletje. Dan wordt het ontroerend en leuk. De onthullingen bij een bekende gast zitten in de donkere fantasieën, maar ik ga daar niet op zitten doorrammen. Gasten moeten uiteindelijk zelf kiezen wat ze willen vertellen.'

Bij De zomer draait door werd je als presentator in het diepe gegooïd. Wat heb je geleerd?

'Korter van stof zijn en beter weten wat ik wil vertellen. Na DZDD ben ik gaan kijken naar andere interviewers. Bij Clair Polak vind ik mooi hoe ze bij elke vraag een stap verder komt, terwijl ik dan eerder genoegeen zou nemen met een antwoord, of veel woorden nodig zou hebben om verder te komen.'

Heeft Maxim als tv-veteraan nog tips gegeven?

'Ja, dat ik de baas moet zijn aan tafel, pats, er bovenop! Ik ga in eerste instantie de talkshowhost spelen, alsof ik Jeroen Pauw ben. Ik vind dat ik de beste vragen moet stellen zonder één hakkeltje, alsof het gescript is. Maxim zegt: man, als je het even niet weet dan zeg je

dat toch gewoon? Die onwijze vrijheid en zijn absurde humor heeft hij tot kunst verheven en daar heb ik veel van geleerd.'

Hoe zie je je toekomst als presentator?

'De komende jaren wil ik blijven acteren, maar langzaam ontwikkel ik mijn lust om zelf verhalen te vertellen steeds meer. Dat kan in een talkshowsetting of een reisprogramma zijn, dat kan *Zomergasten* zijn, of...'

Ho even, Zomergasten, dat zou je wel willen?

(lacht betrapt) 'Lekker ben je. Ik denk dat zo'n soort programma heel erg bij me past. Maar ik zou dat nu nog niet kunnen.'

Wanneer dan wel?

'Ik denk dat als ik nog drie programma's doe dat ik dat kan. Maar ik ben meer geïnteresseerd in iemands beweegredenen dan dat ik zo'n fantastische interviewer ben. Waarom doe je de dingen die je doet en hoe doe je ze, daar weet ik veel van en daar ben ik ook heel goed in. Daarom acteer ik ook.'

Ben je niet bang dat je na dit mannen-theekransje niet meer voor serieuze programma's wordt gevraagd?

'Joh, je moet eens weten hoe boos er gereageerd is op de pilot van dit programma! Vooral vrouwen van middelbare leeftijd vonden dat we plat, seksistisch en vooroordeelbevestigend naar vrouwen kijken, terwijl ik denk: je ziet nou gewoon een keer wat mannen echt doen. Een vrouw bij het filmfonds zei serieus dat ik dertig jaar emancipatie kapot had gemaakt. Wat ik heb teruggezegd? Uiteindelijk zoiets van: als ik dat in één avond kapot kan maken, wat heeft die emancipatie dan betekend? Voor mij heeft dit programma juist met emancipatie te maken omdat we eindelijk eens praten over hoe we over dingen denken, gewoon eerlijk, met onze ballen op tafel.'

Ze is van mij

► MAANDAG, NED 3, 21.10-21.50 UUR



gerritsen

Afstemmen

Ik ben ingecheckt in het hotel en de jongen van de receptie zegt: 'Ik zal u nu uitleggen hoe u bij de lift komt.' Onmiddellijk stop ik met luisteren, kijk hem vriendelijk aan en knik. In mijn geest is een snelle analyse gemaakt van de sociale situatie en het daarbij passende gedrag. De analyse en de daaruit voortvloeiende aanbeveling luiden: 'Man legt route uit, vrouw zal begrijpend kijken en vriendelijk knikken.' Dus dat doe ik, ik kijk begrijpend en ik knik vriendelijk. Luisteren doe ik niet. Ruim op tijd realiseer ik me dat de sociale situatie alsnog een vervelende wending zal nemen, wanneer ik na zijn uitleg de lift niet weet te vinden. Ik stop met glimlachend knikken en ik luister. Het is het eeuwige misverstand in mijn beleefde geest. Die wil de wereld een goede indruk van mijzelf geven, ook al gaat die goede indruk dwars tegen alle functionaliteit in. Luisteren vind ik sowieso een lastige activiteit. Ik geef mensen graag de indruk dat ik goed luister, en dat doe ik dus door vriendelijk te knikken. Maar wanneer ik vriendelijk knik, is het eigenlijk des te waarschijnlijker dat ik niets hoor. Als ik in een goede bui ben, mij niet om beleefdheid bekommer en echt naar iemand luister, dan hoor ik in elke zin wel iets dat vragen oproept. Ik moet de persoon naar wie ik luister dan steeds onderbreken en om specificaties, uitleg of herhaling vragen. Tegenover mijn man bijvoorbeeld, ben ik niet altijd beleefd. Bij twijfel of ik hem begrijp, onderbreek ik hem. Als ik echt in een extreem goede bui ben, onderbreek ik hem steeds vaker, maar ga dan volgens hem op details in die er niet toe doen. In een huwelijk is het belangrijk een goede balans te vinden tussen beleefdheid en oprechtheid. Als iemand je de route uitlegt is beleefdheid enkel een obstakel. In een goed gesprek is het allemaal veel gecompliceerder. Iemand constant onderbreken geeft geen luisterende indruk, maar wanneer ik een luisterende indruk geef, hoor ik weer niet zo veel. Of ik hoor te veel dat ik niet begrijp. Het juiste evenwicht moet steeds opnieuw worden gevonden. Niet alleen in een huwelijk. Ik heb sinds pas een stemapparaat voor mijn mandoline. Het pijltje moet groen zijn en in het midden staan, dan is de toon zuiver. Voor de perfecte menselijke afstemming is geen meetapparatuur voorhanden. Zuiverheid bestaat daar niet. We kunnen het nooit goed doen, we rommelen maar wat aan. Dat mag best een opluchtend idee zijn.

■ ESTHER GERRITSEN